

[Grothe Philip.]

men også reelle muligheder for at gennemføre de styrende opgaver, vi pålægger dem?

I det radikale venstre møder vi med forhåndssympati for at omdanne en del af de hidtidige refusioner til bloktilskud, der i højere grad vil lægge op til, at den enkelte kommune går ind i prioriteringsovervejelser; men vi sætter et stort spørgsmålstejn ved, om socialministerens forslag om refusion har fået den rette udformning, og vi ønsker en nøje drøftelse af hele styrings- og planlægningsproblematikken under det forestående udvalgsarbejde.

I en tid, hvor socialministerens samlede budget på finansloven udvikler sig med rivende hast, er det nok værd at underkaste de udgiftsmæssige virkninger af en stor ny lov en ekstra grundig undersøgelse. Ministeren vurderer selv merudgifterne ved loven til 40-50 mill. kr. Jeg har nok bemærket, at ministeren går meget forsigtigt med dørene og understreger, at denne merudgift kun gælder på kort sigt, da der er snævre grænser for, hvor hurtigt personale og institutioner kan udbygges. Jeg skal ikke her indlede en diskussion om grunden til, at udgifterne på hele det felt, lovforslaget dækker, vil stige galoperende på lidt længere sigt, om det er en følge af denne lov eller sker i kraft af en allerede igangværende tendens, men det skyldes vel begge dele. Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at denne lov bl. a. i kraft af dens større tilbud om rådgivning stærkt vil øge kravene om støtte og dermed i høj grad understøtte den udgiftsudvikling, der er i gang. Jeg vil gerne henvise til den mindretalsudtalelse, som fru Nathalie Lind og jeg har afgivet herom i socialreformkommissionens betænkning.

Det radikale venstre prioriterer ydelser efter bistandsloven højt inden for det offentliges sociale udgifter. Vi har, som jeg allerede tidligere har sagt, her at gøre med meget svagt stillede grupper i samfundet, som i særlig grad har behov for støtte fra samfundet, men lad os ikke stikke os selv blår i øjnene. Bistandslovens område bliver i de kommende år overordentlig udgiftkrævende, og selve de lovforslag, vi her behandler, vil fremskynde denne udvikling. Dette bør vi gøre os klart, både når der skal prioriteres inden for det sociale område, og når

prioriteringer skal foretages på statens samlede budget.

Ikrafttrædelsestidspunktet foreslås til 1. april 1974, men i bemærkningerne til § 139 åbnes der en ventil. Vi mener, at der skal være tid til en meget grundig forberedelse. Ingen, allermindst personalet i den sociale sektor, er tjent med, at denne vidtgående reform skal føres forjasket og forjaget ud i livet. Der må gives kommunerne rimelig tid til at planlægge hele den administrative omlægning, og amtskommunerne skal jo også opbygge deres socialcentre, ligesom budgetterne skal omlægges.

Hertil kommer, at vi i 1974 har kommunale valg, og at nye kommunalbestyrelser, hvor der sandsynligvis vil være en stor udskiftning, skal til at sætte sig ind i problemerne. Jeg tilråder derfor, at man giver rigelig tid til gennemførelsen.

Vi er i det radikale venstre som sagt enige et meget langt stykke i hovedprincipperne, og vi går til drøftelserne i udvalget med en positiv holdning.

Kurt Brauer: Som andre ordførere vil jeg gerne hylde det demokratiske eksperiment, som det er at udsende loven til høring hos interesserede personer og organisationer, men jeg vil dog understrege, at eksperimentet først bliver indholdsrigt, hvis der også lyttes til de mange, som har brugt den alt, alt for korte tid til at reagere på ministerens henvendelse. Det må være naturligt herfra at opfordre de interesserede, som har reageret, og også dem, som ikke har nået det, til at følge det allerede gjorte arbejde op ved at henvende sig til socialudvalget og til at følge socialudvalgets arbejde her mellem første og anden behandling så tæt, som det er muligt.

Det er min opfattelse, at en detailgennemgang bør vente til udvalgsarbejdet og til anden behandling, og at denne debat må betragtes som partiernes signaler til ministeren om de hovedretningslinjer, som partierne vil følge under arbejdet i socialudvalget.

Jeg har selv valgt at tale om 3 hovedproblemer, som den spirende debat har gjort aktuelle for mig og for socialistisk folkeparti.

Det drejer sig om forebyggelse, uddannelsesproblemer og prioriterings- eller styrings-